

Środa, 19 stycznia 2011 r.

Sytuacja na Haiti w rok po trzęsieniu ziemi: pomoc humanitarna i odbudowa

P7_TA(2011)0018

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 stycznia 2011 r. w sprawie sytuacji na Haiti rok po trzęsieniu ziemi: pomoc humanitarna i odbudowa

(2012/C 136 E/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając międzynarodową konferencję darczyńców poświęconą przyszłości Haiti, która odbyła się w Nowym Jorku dnia 31 marca 2010 r., oraz sprawozdanie delegacji Komisji Rozwoju Parlamentu Europejskiego, która udała się do Nowego Jorku,
- uwzględniając przyjęty w marcu 2010 r. plan działań na rzecz odbudowy i rozwoju Haiti – główne projekty dla przyszłości,
- uwzględniając konkluzje z nadzwyczajnego posiedzenia Rady Spraw Zagranicznych, które odbyło się w Brukseli w dniu 18 stycznia 2010 r.,
- uwzględniając oświadczenie Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa z dnia 19 stycznia 2010 r. w sprawie trzęsienia ziemi na Haiti,
- uwzględniając wnioski z przygotowawczej konferencji ministerialnej, która odbyła się w Montrealu w dniu 25 stycznia 2010 r.,
- uwzględniając europejski konsensus w sprawie pomocy humanitarnej podpisany w grudniu 2007 r. przez trzy instytucje europejskie,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 lutego 2010 r. w sprawie niedawnego trzęsienia ziemi na Haiti ⁽¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie delegacji Komisji Rozwoju Parlamentu Europejskiego, która udała się na Haiti w dniach 25-27 czerwca 2010 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE w sprawie misji rozpoznawczej na Haiti i w Republice Dominikańskiej, z dnia 30 sierpnia 2010 r.,
- uwzględniając przyjęty w czerwcu 2010 r. wspólny dokument wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Catherine Ashton oraz komisarz Kristaliny Georgiewej, zawierający wnioski, jakie należy wyciągnąć z interwencji UE po klęsce na Haiti,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 października 2010 r. w sprawie europejskiej zdolności reagowania w sytuacjach kryzysowych (COM(2010)0600),
- uwzględniając Misję Stabilizacyjną Organizacji Narodów Zjednoczonych na Haiti (MINUSTAH),
- uwzględniając sprawozdanie Michela Barniera zatytułowane „Europejskie siły ochrony ludności – Europe Aid”, opublikowane w maju 2006 r.,
- uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 341 E z 16.12.2010, s. 5.

Środa, 19 stycznia 2011 r.

- A. mając na uwadze, że trzęsienie ziemi o sile 7,3 w skali Richtera, które miało miejsce na Haiti dnia 12 stycznia 2010 r., spowodowało śmierć 222 750 osób, dotknęło 3 miliony kolejnych i zmusiło do opuszczenia domów około 1,7 miliona osób, z których ponad milion wciąż mieszka w źle zorganizowanych obozach, które miały mieć charakter tymczasowy, a także mając na uwadze, że stowarzyszenia obrońców praw człowieka donoszą o „prerażających” warunkach życia w źle zorganizowanych obozach, a zwłaszcza o „gwałtach i przemyśle seksualnej” wobec kobiet,
- B. mając na uwadze, że w kraju, w którym 60 % społeczeństwa zamieszkuje obszary wiejskie, a 80 % żyje w skrajnym ubóstwie, od 2,5 do 3,3 miliona osób znalazło się w sytuacji braku bezpieczeństwa żywnościowego,
- C. mając na uwadze, że rok po trzęsieniu ziemi sytuacja na Haiti nadal jest chaotyczna, kraj wciąż znajduje się w sytuacji kryzysowej, a rozpoczęcie jego odbudowy napotyka trudności,
- D. mając na uwadze, że dziesięciolecie biedy, degradacji środowiska naturalnego, narażenia na liczne klęski żywiołowe, przemocy, niestabilności politycznej i dyktatury uczyniły z tego kraju najbardziej niebezpieczne państwo obu Ameryk, w którym przed katastrofą większość z 12 milionów Haitańczyków żyło za mniej niż dwa dolary dziennie; mając również na uwadze, że szkody spowodowane trzęsieniem ziemi jeszcze bardziej osłabiły zdolność państwa do świadczenia podstawowych usług publicznych, a przez to do czynnego udziału w wysiłkach na rzecz niesienia pomocy i odbudowy,
- E. mając na uwadze, że do chwili obecnej rzeczywiście przekazano 1,2 mld dolarów z 10 mld obiecanych (w 2 terminach: 18 miesięcy i 3 lat) na międzynarodowej konferencji darczyńców poświęconej odbudowie Haiti, a zorganizowanej w Nowym Jorku w dniu 31 marca 2010 r.,
- F. mając na uwadze, że ostatnia katastrofa na Haiti wykazała potrzebę doskonalenia instrumentów reagowania na sytuacje kryzysowe, jakimi dysponuje UE (pomoc humanitarna i wspólnotowy mechanizm ochrony ludności), pod względem skuteczności, szybkości, koordynacji i dostrzegalności,
- G. mając na uwadze, że na wniosek tego kraju powołana została tymczasowa komisja ds. odbudowy Haiti (IHRC), aby zapewnić koordynację i skuteczne przyznawanie środków oraz wdrożyć plan działania na rzecz rozwoju Haiti; mając również na uwadze, że Komisja Europejska jako główny darczyńca jest członkiem IHRC i ma w niej prawo głosu,
- H. mając na uwadze, że usuwanie gruzów to poważne wyzwanie w procesie odbudowy kraju (do tej pory oczyszczono nieznaczną część ruin) i że przy obecnym tempie potrzeba by co najmniej 6 lat na usunięcie milionów metrów sześciennych gruzów,
- I. mając na uwadze, że epidemia cholery, która rozpoczęła się w dniu 19 października 2010 r., zebrała do tej pory ponad 3 000 ofiar śmiertelnych, a dotkniętych nią jest ponad 150 000 osób; mając na uwadze, że rozprzestrzenianie się epidemii uwypukla oczywiste niedostatki strukturalne państwa haitańskiego oraz ograniczenia systemu pomocy międzynarodowej i MINUSTAH, a przy tym reakcji na epidemię cholery szkodzi w szczególności obecny kryzys polityczny powstały w związku z wyborami,
- J. mając na uwadze, że z 174 mln dolarów ONZ otrzymało tylko 44 mln na walkę z epidemią cholery,
- K. mając na uwadze, że Światowa Organizacja Zdrowia przewiduje, iż jeżeli epidemia nie zostanie zlikwidowana, to w ciągu najbliższych 12 miesięcy wystąpi 400 000 kolejnych przypadków zachorowania na cholere,
- L. mając na uwadze, że wybory z dnia 28 listopada 2010 r., których wstępne wyniki ogłoszono na początku grudnia, wywołały na Haiti gwałtowne manifestacje i liczne doniesienia o fałszerstwach; mając na uwadze, że społeczność międzynarodowa powinna wspierać przejrzysty i zgodny z prawem proces wyborczy, by zapewnić uczciwe głosowanie niezbędne do odbudowy kraju; mając również na uwadze, że priorytetem jest ochrona ludności cywilnej,
1. ponownie wyraża solidarność z ludnością Haiti, która ucierpiała wskutek trzęsienia ziemi i cholery, a także podkreśla, że wysiłki na rzecz odbudowy muszą być podejmowane po konsultacji z mieszkańcami Haiti i ze społeczeństwem obywatelskim oraz z ich udziałem;

Środa, 19 stycznia 2011 r.

2. wzywa z naciskiem, by społeczność międzynarodowa, w tym UE, zdecydowanie i długoterminowo zaangażowała się w realizację wszystkich obietnic złożonych na międzynarodowej konferencji darczyńców w Nowym Jorku oraz by bezzwłocznie przystąpiła do działania; podkreśla również, że wszelka pomoc humanitarna i pomoc w odbudowie ze strony UE powinna być świadczona w formie darowizn, a nie pożyczek prowadzących do zadłużenia;
3. przypomina o silnej mobilizacji społeczności międzynarodowej po niszczycielskim trzęsieniu ziemi na Haiti i o rzeczywistej woli politycznej wspierania odbudowy Haiti na inne sposoby, bez popełniania błędów z przeszłości, oraz woli o definitywnego usunięcia wszystkich głęboko zakorzenionych przyczyn ubóstwa na Haiti;
4. ubolewa z powodu rozmiarów klęski na Haiti, której skutki są wciąż wyraźnie widoczne w rok po trzęsieniu ziemi; z zadowoleniem przyjmuje wysokość pomocy humanitarnej udzielonej Haiti przez Komisję Europejską – 120 mln euro (w tym 12 mln na walkę z cholera) – oraz przez państwa członkowskie UE – 200 mln euro, a także zaangażowanie europejskiej komisarzy ds. współpracy międzynarodowej, pomocy humanitarnej i reagowania kryzysowego oraz DG ECHO i jej ekspertów;
5. podkreśla, że tworzenie klastrow umożliwiło koordynowanie działań humanitarnych w terenie, jednak metoda ta okazała się niewystarczająca wobec dużej liczby podmiotów niosących pomoc humanitarną oraz wobec złożoności kryzysu ze względu na duże zagęszczenie urbanistyczne;
6. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki i pracę wykonaną przez organizacje humanitarne (Czerwony Krzyż, organizacje pozarządowe, ONZ) i państwa członkowskie oraz nalega, by zapewnić niezbędne informowanie o niewidocznych skutkach działań humanitarnych i o tym, że sytuację udało się opanować przede wszystkim dzięki zapewnieniu opieki nad rannymi, dostawom wody pitnej i żywności oraz prowizorycznych schronień;
7. stwierdza, że epidemia cholery ukazała niemal całkowitą nieudolność państwa haitańskiego w obliczu choroby, której łatwo zapobiegać i którą łatwo leczyć, oraz ograniczenia systemu pomocy międzynarodowej w kraju, w którym działają wyjątkowo liczne organizacje humanitarne (12 000 organizacji pozarządowych); podkreśla, że podmioty niosące pomoc humanitarną nie mogą dalej maskować słabości państwa haitańskiego ani go zastępować oraz że należy wreszcie zacząć pilnie działać na rzecz długoterminowego rozwoju, szczególnie w zakresie dostępu do opieki zdrowotnej, wody pitnej i kanalizacji;
8. z zadowoleniem przyjmuje wspólne zobowiązanie Komisji i państw członkowskich, podjęte na międzynarodowej konferencji darczyńców poświęconej odbudowie Haiti, do przeznaczenia na pomoc 1,2 mld euro, w tym 460 mln w formie wsparcia pozahumanitarnego ze strony Komisji; ponownie apeluje, by Unia Europejska jako główny darczyńca odgrywała rolę politycznego lidera w wysiłkach na rzecz odbudowy;
9. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by włączyły lokalną produkcję żywności i bezpieczeństwo żywnościowe w wysiłki na rzecz odbudowy Haiti, dzięki rozwojowi infrastruktury wiejskiej i pomocy dla drobnych rolników, w ramach wspólnego podejścia przy programowaniu zasobów na rzecz odbudowy Haiti i przy śródkresowym przeglądzie programowania pozostałych funduszy Komisji, czyli dostępnych jeszcze 169 mln euro z 460 mln zapowiadanych w Nowym Jorku; wzywa do wdrożenia nowych ram politycznych dotyczących bezpieczeństwa żywnościowego, ogłoszonych przez Komisję w marcu 2010 r.;
10. ubolewa, że IHRC, która powinna odgrywać centralną rolę w koordynacji odbudowy, rozpoczęła pracę z opóźnieniem; ubolewa z powodu braku informacji dotyczących działania i skuteczności IHRC i zwraca się do Komisji Europejskiej jako do członka IHRC o interwencję w celu przyspieszenia wdrażania mandatu IHRC i przeglądu jej funkcjonowania, a także o przedłożenie Parlamentowi Europejskiemu sprawozdania z działalności IHRC oraz z wykorzystania zasobów i środków obiecanych na konferencji w Nowym Jorku i rzeczywiście przeznaczonych na odbudowę;
11. przyznaje, że IHRC jako centralna struktura zarządzania odbudową może skutecznie działać tylko dzięki odtworzeniu potencjału haitańskiego państwa i zmianie przywódców, wybranych w przejrzystym i zgodnym z prawem procesie wyborczym, oraz dzięki prawdziwej politycznej woli podejmowania decyzji niezbędnych do wykonania tak ogromnej pracy;

Środa, 19 stycznia 2011 r.

12. wzywa z naciskiem rząd Haiti, by dążył do realizacji zobowiązań podjętych w krajowym programie odbudowy, a dotyczących wzmocnienia władz państwowych, poprawy skuteczności lokalnych organów władzy, tworzenia potencjału lokalnych i krajowych instytucji, a także włączenia w swoje działania kwestii decentralizacji politycznej, ekonomicznej i instytucjonalnej;
13. uważa, że lokalne organy władzy, a także przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego powinni otrzymywać większe wsparcie i być w większym stopniu włączani w proces decyzyjny;
14. ubolewa z powodu faktu, że Haitańczycy mają do dyspozycji tylko łopaty, kilofy i taczki do wywożenia ton gruzu, które paraliżują stolicę, co jest dramatycznie niewystarczające wobec skali problemu; podkreśla, że usunięcie gruzów jest niezbędne do odbudowy Haiti; ubolewa, że na oczyszczanie rumowisk nie przeznaczono praktycznie żadnych funduszy; wzywa Komisję do zapewnienia finansowej i technicznej pomocy w usuwaniu gruzów;
15. apeluje do ONZ o dokonanie przeglądu mandatu MINUSTAH ze szczególnym uwzględnieniem kwestii bezpieczeństwa, a także wyraża obawę o skuteczność misji wobec ostatnich wydarzeń, epidemii cholery i trwających wyborów;
16. wyraża ubolewanie z powodu poważnego kryzysu mieszkaniowego na Haiti; podkreśla, że przenoszenie bezdomnych, którzy w większości przypadków mieszkają w prowizorycznych obozach, głównie w stolicy – Port-au-Prince, napotyka problem w postaci braku dostępnych działek, nieistniejącego systemu gruntowego i przejęcia wielu działek przez diasporę, oraz apeluje do haitańskich władz o polityczną wolę podjęcia zdecydowanych działań, zwłaszcza w formie wywłaszczenia;
17. wyraża rosnące zaniepokojenie sytuacją osób najbardziej podatnych za zagrożenia, zwłaszcza dzieci i kobiet, po trzęsieniu ziemi, którego konsekwencje z ogromną mocą uderzyły w ponad 800 000 dzieci, narażonych na przemoc, nadużycia seksualne, handel ludźmi, wykorzystywanie i porzucenie, i wzywa Unię Europejską (Komisję) do zdecydowanego zaangażowania się w przywracanie bezpiecznych warunków życia chroniących dzieci, by wspierać proces wdrażania systemu ochrony społecznej na Haiti oraz reformę szkolnictwa; wzywa do poprawy warunków życia i bezpieczeństwa w obozach;
18. wzywa Unię Europejską do współpracy z rządem wyspy w celu opracowania kompleksowego prawodawstwa chroniącego prawa dzieci i wdrożenia w prawie krajowym obowiązków wynikających z licznych instrumentów międzynarodowych ratyfikowanych przez Haiti, a dotyczących praw dziecka, praw człowieka, zwalczania niewolnictwa i ochrony praw dziecka;
19. uważa, że niezmiernie ważne jest, aby Komisja wspierała realizację procesu identyfikacji, ewidencji i poszukiwania rodzin dzieci odłączonych od bliskich oraz aby wykazała szczególną czujność na granicach, by przeciwdziałać handlowi dziećmi i ich nielegalnej adopcji;
20. stwierdza z naciskiem, że sprawą zasadniczą jest niezwłoczne stworzenie zdolności haitańskiego państwa do zapewnienia funkcjonowania demokracji i dobrych rządów, niezbędnych do odbudowy kraju, a także czuwanie nad zapewnieniem udziału społeczeństwa obywatelskiego i ludności Haiti;
21. jest żywo zaniepokojony obecnym kryzysem politycznym związanym z wynikami wyborów prezydenckich i parlamentarnych, szeroko podważanymi i ostrożnie potwierdzanymi przez misje zagranicznych obserwatorów – w chwili obecnej specjaliści wysłani przez Organizację Państw Amerykańskich ponownie obliczają głosy; w swoim sprawozdaniu, przedłożonym w czwartek 13 stycznia 2011 r., zalecili oni ze względu na potwierdzone fałszerstwa odsunąć kandydata na prezydenta Jude'a Célestina i wpisać na jego miejsce Michela Martelly'ego;
22. zwraca się do Unii Europejskiej, by dołożyła wszelkich starań na rzecz zdecydowanego wspierania przejrzystego i zgodnego z prawem procesu wyborczego oraz prawidłowego przebiegu drugiej tury przesuniętej na luty, by Haiti nie pogrążyło się w jeszcze większym kryzysie; uważa, że tylko prezydent i parlamentarzyści wybrani zgodnie z prawem będą mogli podejmować niezbędne decyzje, i jest zdania, że odbudowa wymaga stabilności i woli politycznej;

Środa, 19 stycznia 2011 r.

23. apeluje do społeczności międzynarodowej i do Unii Europejskiej o ścisłą współpracę z przyszłymi władzami Haiti i do wspierania ich w organizowaniu instytucji i potencjału państwa, w dążeniu do nowej równowagi na wszystkich szczeblach i do w pełni funkcjonującej demokracji, przez cały czas trwania procesu odbudowy;
24. podkreśla centralne znaczenie przekazów pieniężnych od haitańskiej diaspory, gdyż środki te docierają bez pośredników do ludności Haiti, która może szybko wykorzystać je na zaspokojenie naglących potrzeb; zwraca się do państw członkowskich i do rządu Haiti o ułatwienie realizacji przekazów pieniężnych i o dążenie do obniżenia ich kosztów;
25. apeluje do UE i jej państw członkowskich o utrzymanie kwestii odbudowy i rehabilitacji Haiti jako priorytetowego punktu w ich programach działań; podkreśla, że przyszedł czas, by pomóc Haiti stać się krajem gospodarczo i politycznie silnym i niezależnym; apeluje do społeczności międzynarodowej o wykorzystanie obecnej sytuacji jako okazji do ostatecznego usunięcia głęboko zakorzenionych przyczyn ubóstwa na Haiti;
26. wzywa Komisję, by w duchu europejskiego konsensusu w sprawie pomocy humanitarnej dołożono istotnych starań o uwzględnienie aspektu przygotowania na klęski i ograniczania zagrożenia nimi we współpracy z rządem, lokalnymi organami władzy i społeczeństwem obywatelskim, na etapie reagowania kryzysowego i długoterminowego rozwoju;
27. apeluje do Komisji o jak najszybsze przedstawienie wniosków w sprawie utworzenia europejskich sił ochrony ludności w oparciu o europejski mechanizm ochrony ludności;
28. stwierdza, że Haiti otrzymuje pomoc humanitarną od dziesięcioleci i że w obecnym kryzysie pełnego znaczenia nabiera związek między pomocą w sytuacjach kryzysowych, odbudową i rozwojem; podkreśla, że kluczowe znaczenie ma dalsze sprawowanie przez ONZ koordynacji wszystkich operacji cywilnych i wojskowych w zakresie przywracania bezpieczeństwa i pomocy humanitarnej, a także odbudowy i rozwoju;
29. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Wysokiej Przedstawicielce Unii Europejskiej ds. Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa, Radzie, Komisji i państwom członkowskim, prezydentowi i rządowi Haiti, zastępcy sekretarza generalnego ONZ ds. pomocy humanitarnej i koordynacji pomocy w sytuacjach kryzysowych, a także Bankowi Światowemu i MFW.

Naruszenie wolności słowa i dyskryminacja ze względu na orientację seksualną na Litwie

P7_TA(2011)0019

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 stycznia 2011 r. w sprawie naruszenia wolności słowa oraz dyskryminacji ze względu na orientację seksualną na Litwie

(2012/C 136 E/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając międzynarodowe instrumenty gwarantujące prawa człowieka i podstawowe wolności oraz zakazujące dyskryminacji, w szczególności europejską Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC),
- uwzględniając art. 6–7 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 19 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, które zobowiązują UE i jej państwa członkowskie do stania na straży praw człowieka i podstawowych wolności oraz umożliwiają przeciwdziałanie dyskryminacji i łamaniu praw człowieka na szczeblu europejskim,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności jej art. 11, gwarantujący prawo do wolności słowa, a także art. 21, zakazujący dyskryminacji ze względu na orientację seksualną,